

หลักคำสอนของพระพุทธศาสนาและแก่นแท้ของพระพุทธศาสนา

หลักคำสอนของพระพุทธศาสนา

1. อริยสัจ 4 – ความจริงอันประเสริฐ

- ทุกข์ – ความไม่สมบูรณ์ ไม่เที่ยง ไม่พอยใจ
- สมุทัย – เหตุแห่งทุกข์ คือ ต้นเหตุ ความอโยக
- นิโรธ – ความดับทุกข์ได้ด้วยการดับต้นเหตุ
- มรรค – ทางปฏิบัติเพื่อดับทุกข์ คือ มรรคมีองค์ 8

2. มรรคมีองค์ 8 – ทางสายกลาง

- สัมมาทิฏฐิ (ความเห็นชอบ)
- สัมมาสังกปะ (ดำรงชอบ)
- สัมมาวาราจ (เจรจาชอบ)
- สัมมาภัมมัตตะ (การกระทำชอบ)
- สัมมาอาชีวะ (อาชีพชอบ)
- สัมมารายณะ (เพียรชอบ)
- สัมมาสติ (ระลึกชอบ)
- สัมมาสมาธิ (ตั้งใจมั่นชอบ)

3. ไตรลักษณ์ – ธรรมชาติของสรรพสิ่ง

- อนิจจัง – ไม่เที่ยง
- ทุกขัง – ทนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้
- อนัตตา – ไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริง

4. ปฏิจจสมุปบาท – หลักเหตุและปัจจัย ทุกสิ่งเกิดขึ้น เพราะอาศัยกันและกัน ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นโดย ๆ

5. ศีล สามาริ ปัญญา – วิธีฝึกตน

- ศีล การควบคุมกายวาราจให้เรียบร้อย
- สามาริ การฝึกจิตให้ตั้งมั่น
- ปัญญา ความเข้าใจความจริงของชีวิต

แก่นแท้ของพระพุทธศาสนา

พระพุทธเจ้าทรงสรุปแก่นแท้ของพระพุทธศาสนาไว้สั้น ๆ คือ

- การไม่ทำความชั่ว (สพพปาปสส อกรณ)
- การทำความดีให้ถึงพร้อม (กุสโลสสูปสมุปทา)
- การทำจิตใจให้บริสุทธิ์ผ่องแฝ้า (สจิตตปริโยทปน)